Եւ ընդ աւուրսն ընդ այնոսիկ (վէզիրն) մազուլ արար զՄէհէմէտ քէհեա, որ էր հօրն և իւրն մինչև ցայն օր և ետուն զԱմիթ նմա յիշխանութիւն, և եդ քէհեա զոմն Մուհամէտ որ էր զառաջինն մուհա[սէ]պէճի՝ յաւուրն Դշի որ Մայիսի Է։ Եւ պատճառ Բ գիտեա այսմ՝ զի ասացին թէ վէզիրն, որ զտէֆտէրտարն առաջին փոխեաց, վասն որոյ և զըզլար աղասին՝ ձեռնտուութեամբ վալիտին՝ զիւր արմատն ի նմանէ եհան, և երկրորդ՝ ներագործութիւն ի վէզիրէ ասացին, զի քէհեան անհաւան լինէր գործոյ նորա, վասն որոյ և դըրդեալ զարքայ՝ մազուլ արար, և զի լուեալ ասացին ոմանք յասելն ոմանց՝ թէ տէվլէթն բանեցնող քէհեան է թէ՛ ի հօր ժամանակին և թէ իւրն, վասն որոյ ոչ տարաւ զայս անուն, և զի զարքայ հաւատացուցեալ էր իւրն առաւել քան զհայր իւր։

Եւ դարձցուք ի մերս թշուառութիւն. զի մունետիկն սկսաւ աղաղակել թէ Ահա՛ եկեղեցիք քեաֆիրան ծախի յարքունուստ, ո՛վ ոք կամի՝ եկեալ առցէ բազում աւուրբ։ Եւ առաջին քէհեան յանձն առ հանել զբանտարգեալսն, զի յորժամ քակեցին զեկեղեցիսն[1]) ի նոյն աւուրս մանզուլ եղև. զի սուպաշին առաջին քակելն՝ զքիրէմիտս աւերեաց, իսկ երկրորդ անգամ՝ զառաստաղն և զչախթուն և զմիջի սիւնսն ամենայն քակեալ ձեռամբ մէյմարին, կալեալ զճարտարս զբազում աւուրս, զի քակէին անողորմաբար և զամենայն աւար առին և ծախեցին։ Եւ բան և գործ այս արարեալ էր իւրն անօրէն դուքսն, զի հարց և փորձ արարեալ և ի քննութիւնս պարապեալ՝ հրաման առնէ մէյմարին տալ զտուրկէրս ի ձեռս, որք շինողք են եկեղեցեաց, վասն որոյ և յաւուր Համբարձման եւ այգուցն՝ Թ Մայիսի (Ո–ր.) կալեալ սուպաշուն

1) զեկ″.